

ظهر اولیه چاپ در عصر صفوی

نگاهی نو به نخستین چاپخانه ارمنیان در جلفای نو

نویسنده

صبح دیوید اصلاحیان

مترجم

مصطفی لعل شاطری

انتشارات وراقان

ظهور اولیه چاپ در عصر صفوی
(نگاهی نو به نخستین چاپخانه ارمنیان در جلفای نو)
(The early arrival of print in safavid iran)

نویسنده: صبح دیوید اصلانیان (Sebouh Aslanian) / مترجم:
مصطفی لعل شاطری

ویراستار: افسون غلامی / صفحه‌آرایی: مهین حسن‌زاده / طراحی
جلد: صدرا غلامی جلیسیه / ناظر چاپ: مهدی سروی / ق: انتشارات
وراقان / تیراز: ۱۰۰ نسخه / قطع: رقعی / چاپ اول: ۱۳۹۹ / قیمت:
۳۰۰۰۰ تومان / شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۹۹۲۸-۲-۹
www.Vpub.ir

انتشارات و راقان

info@vpub.ir

اصلانیان، صبح دیوید

ASLANIAN, SEBOUH DAVID

ظهور اولیه چاپ در عصر صفوی: نگاهی به نخستین چاپخانه ارمنیان در جلفای نو / نویسنده: صبح دیوید
اصلانیان؛ مترجم: مصطفی لعل شاطری. تهران: وراقان، ۱۳۹۹.

۱۵۵ ص

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۹۹۲۸-۲-۹

عنوان اصلی: THE EARLY ARRIVAL OF PRINT IN SAFEVID IRAN

کتابنامه: ص ۱۰۷

عنوان دیگر: نگاهی به نخستین چاپخانه ارمنیان در جلفای نو

موضوع: چاپخانه‌ها - ایران - اصفهان - تاریخ

موضوع: PRINTING PLANTS - IRAN - HISTORY

شناسه افزوده: لعل شاطری، مصطفی، ۱۳۶۸، مترجم

ردیبندی کنگره: Z186 رده‌بندی دیوی: ۰۵۰.۹۵۵ شماره کتابشناسی ملی: ۷۳۳۸۹۵۷

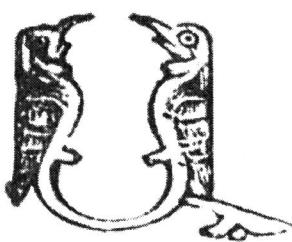

هرگونه استفاده از مطالب و تصاویر کتاب تنها با اجازه کتبی از ناشر مجاز است.

فهرست

۷	یادداشت ناشر.
۹	یادداشت مترجم
۱۳	یادداشت نویسنده (سپاسگزاری).
۱۵	مقدمه
۲۱	جدایی اولیه سنت‌های چاپ ارمنی و اسلامی و اهمیت شهرهای بندری.
۳۱	خاچاطور کساراتسی و چاپ فشاری (۱۰۴۵ق / ۱۶۳۶م)
۴۱	اقامتِ موقتِ هووانیس جوغایتسی در شهرهای بندری ایتالیا
۴۹	اسپینوس واردات و دستگاه چاپ (۱۰۹۷ق / ۱۶۸۶م)
۶۵	نتیجه گیری
۶۹	ضمائمه
۸۵	پی‌نوشت‌ها
۹۹	فهرست منابع
۱۰۷	درباره مؤلف کتاب
۱۰۹	نمایه

یادداشت ناشر

هرچند در دوره صفویه، تلاش‌های شاردن و برخی مبلغان مسیحی جهت اغنای دربار صفویه برای خرید دستگاه چاپ و ورود آن به ایران به نتیجه‌ای نمی‌رسد، ولی درست در همان زمان است که برخی از مبلغان مسیحی و ارمنی در جلفای اصفهان چاپخانه‌ای برپا نموده و فعالیت خود را آغاز می‌کنند.

خاچاطور کساراتسی را می‌توان پدر چاپ کتاب در ایران نامید؛ چرا که او با زحمات فراوان و بدون داشتن استاد یا راهنمایی، تمامی وسائل چاپ از کاغذ و مرکب گرفته تا ماشین و حروف را می‌سازد و بعد از گذشت یک سال و پنج ماه اولین کتاب چاپی ایران با نام «ساغموس» یا زبور داود را چاپ و منتشر می‌نماید.

در آن دوران، چاپ در میان ارامنه اقبالی نمی‌یابد و ایرانیان نیز نسبت به آن بی‌توجه بوده، در نتیجه در مدت زمان کوتاهی به وادی فراموشی سپرده می‌شود؛ اما به هر روی، این سرآغازی هرچند نافرجام برای انتشار کتاب در ایران است. برای اولین بار در ایران، پژوهشگر پرکار، مرحوم «لئون میناسیان» (۱۲۹۹- ۱۲۹۱ ش) در کتابی مبسوط با نام «تاریخچه چاپخانه کلیسای وانک و فهرست کتاب‌های چاپ شده» - که در سال ۱۹۷۲ میلادی به زبان ارمنی منتشر نمود -

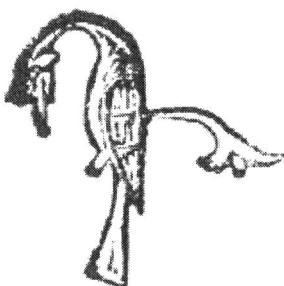
تاریخچه‌ای مفصل و فهرستی دقیق از کتاب‌های این چاپخانه از سال ۱۶۳۶ تا ۱۹۷۲ م ارائه می‌کند.

طی این سال‌ها مقالات و کتاب‌های متعددی درباره چاپ به زبان ارمنی در جهان و ایران انتشار یافته است؛ اما یکی از آخرین و بهترین پژوهش‌ها، کتاب حاضر است. نویسنده این پژوهش، پروفسور «صبور اصلاحیان» استاد دانشگاه و رئیس کرسی تاریخ مدرن ارمنی در دانشکده تاریخ دانشگاه یوسی ال ای آمریکا است و طی این پژوهش نگاهی جامع، مستند و تاریخی در خصوص تلاش‌های اولیه ارامنه برای چاپ کتاب در ایران ارائه می‌دهد.

از پروفسور اصلاحیان که بارویی گشاده رضایت خود را جهت ترجمه این پژوهش به زبان فارسی اعلام نمودند و همچنین از پژوهشگر جوان و علاقه‌مند جناب آقای لعل شاطری که ترجمه خوبی از این کتاب ارائه داده‌اند، کمال تشکر و امتنان را دارم.

مجید جلیسه

تابستان ۱۳۹۹

یادداشت مترجم

بررسی علمی-پژوهشی تاریخ چاپ در ایران جزء موضوعاتی محسوب می‌گردد که با توجه به اهمیت آن، به طور جدی مورد توجه پژوهشگران ایرانی قرار نگرفته است. هرچند در اکثر آثار پژوهشی، تاریخ آغاز چاپ در ایران را مرتبط و محدود با مواردی همانند کوشش‌های عباس میرزا قاجار (نایب‌السلطنه)، ورود نخستین دستگاه چاپ سربی، انتشار کتاب رساله جهادیه در ۱۲۳۳ق و پس از آن ورود دستگاه چاپ سنگی و انتشار قرآن در ۱۲۴۹ق بیان داشته‌اند؛ اما می‌توان غفلت از دوران فعالیت ارمنی‌های ساکن در جلفای نو که مقارن با دوره صفویه می‌باشد را نقطه ضعفی محسوس در آثار پژوهشگران ایرانی دانست. بر این اساس، تاکنون اثری تفصیلی در این زمینه با زبان فارسی به نگارش در نیامده است و صرفاً از محدود پژوهشگرانی که به این حوزه توجه داشته‌اند می‌توان به مجید غلامی جلیسه در تاریخ چاپ سنگی اصفهان اشاره داشت. در نقطه مقابل، یکی از موضوعات حائز اهمیت برای پژوهشگران غیرفارسی‌زبان و فعال در حوزه تاریخ چاپ، توجه به فعالیت‌ها و تولیدات فرهنگی-هنری ارمنی‌های ساکن در جلفای نو می‌باشد؛ از جمله این پژوهشگران دکتر صبور دیوید اصلانی می‌باشد. این پژوهشگر با توجه به حوزه مطالعاتی

خود (بررسی تاریخچه فعالیت‌های فرهنگی ارامنه) اثر پیش رو را در سال ۲۰۱۴ م منتشر و به‌واسطهٔ جایگاه ممتاز آن، تاکنون به عنوان پژوهشی کلیدی مورد توجه سایر پژوهشگران قرار دارد.

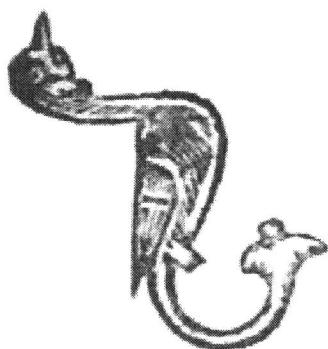
اصلانی در این پژوهش با گذر از لایه‌های اولیه و فارغ از تأکید صرف بر خطٍ تاریخی و قایع و همچنین با نگاهی تحلیلی به موضوعات تأثیرگذار، بر نگرش افراد فعال به‌ویژه متصدیان چاپخانه جلفای نو می‌پردازد. او پس از اشاره به چگونگی رشد و پیشرفت چاپخانه‌های ارمنی در سرتاسر جهان اسلام، نخست به مطالعه نقش خاچاطور کساراتسی و مروری اجمالی بر تأسیس اولیه چاپ فشاری در جلفای نو مبنی بر دانش بومی می‌پردازد. سپس به تلاش‌های هوایس جوغایتسی در راستای فراگیری و ورود دانش از غرب به این چاپخانه و درنهایت به سیاست‌های إسپانوس وارد اپت مبنی بر اخذ مستقیم ملزمات چاپ از غرب به‌واسطهٔ بازرگانان ارمنی اشاره دارد. در مورد هر یک از افراد مذکور، همواره تکیه پژوهشگر به بررسی رابطهٔ آنان با شهرهای بندری، ارمنی‌های ساکن بندر و چاپگرها فعال در این شهرها معطوف می‌باشد و در هر دوره برای آنان، ضریب‌های تأثیر گوناگونی را در راستای رشد و افول این چاپخانه مطرح می‌نماید. علاوه بر این، اصلانی برای اولین بار بر مبنای اسناد و همچنین با نگاهی نو، به شرایط مذهبی و جغرافیایی به عنوان عواملی تأثیرگذار بر فعالیت این چاپخانه و متصدیان آن اشاره دارد و در انتهای به تحلیل درباره اثرگذاری مجموعهٔ این عوامل بر فرنگ چاپ ارمنی در جلفای نو پرداخته است.

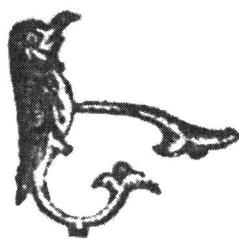
در مجموع با وجود اختصار و حجم اندک، این پژوهش از نقاط قوت چندگانه‌ای برخوردار است که به پیشنهاد مدیریت محترم انتشارات ورقان، ترجمه آن صورت پذیرفت. در ابتدا، پژوهش حاضر را می‌توان ارائه اطلاعاتی نوین به صورت منسجم، فارغ از زیاده‌گویی، عدم تکرار یافته‌های پیشین و مبنی بر نگرشی بینا رشته‌ای و براساس رویکردی تحلیلی دانست. دومین نکتهٔ حائز اهمیت، تسلط محسوس پژوهشگر به زبان ارمنی و متعاقباً خوانش و بهره‌گیری از منابع و پژوهش‌های مرتبط

است. سوم، دسترسی انحصاری پژوهشگر به کتاب‌های محدود چاپ شده در چاپخانه جلفای نو و استفاده از اطلاعات موجود، بهویژه در انجام‌های این آثار می‌باشد. چهارم، بهره‌گیری از اسناد و نامه‌های منتشرنشده آرشیو ایالتی فلورانس برای نخستین بار می‌باشد که بی‌شک این موضوع، موجب افزایش ضریب اهمیت این پژوهش گردیده است.

مصطفی لعل شاطری

مشهد / ۱۳۹۹

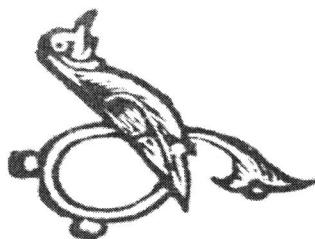

یادداشت نویسنده (سپاسگزاری)

برای انجام این پژوهش، افراد فراوانی به صورت‌های گوناگون مرا یاری داده‌اند. از نیل گرین جهت ارائه اطلاعات علمی درمورد تاریخ چاپ و خصوصاً ترغیب من به تفکر درباره دلایل اصلی انشعاب مسیر چاپ ارمنی و فارسی-عربی و بررسی آن به لحاظ تاریخی، تشکر می‌کنم. افسین متین اصغری، رحیم شاهگان و جیمز راسیل صبورانه به سؤال‌های واژگانی من پاسخ دادند و در زمینه واژه‌های فنی فارسی و ترکی مرتبط با چاپ فشاری من را راهنمایی کردند. همچنین قدردان ملینه پهلوانیان به‌دلیل در اختیار گذاشتن مقاله منتشرنشده‌اش در رابطه با چاپ جلفا، می‌باشم. برای نخستین بار مروجان کاراپتیان توجه من را به صحبت‌های استپانوس واردات پ جلب نمود که در این پژوهش درموردش به‌تفصیل بحث گردیده و گفته‌هایش در بخش آخر این مقاله ترجمه شده است. با اینکه مدت‌ها با مجموعه مقالات آرشیو ایالتی فلورانس^۱ که این صحبت‌ها در آن نقل شده، آشنا بودم؛ اما به لطف دکتر کاراپتیان درمورد محتوای مرتبط با چاپ این اسناد اطلاعاتی یافتم و علاوه‌بر آن، او پیشنهادهای مفیدی در مورد این مقاله ارائه داد که به همین دلیل بسیار از او متشکرم. من از ادموند هرزیش، ویلم فلور، دیکران کویمْجیان و مارک مامیگونیان برای خوانش پیش‌نویس پژوهش حاضر و ارائه نظرات سازنده، از تیری او هارا

به دلیل بررسی صحت ترجمه‌های انجام شده‌ام از زبان فرانسوی (مربوط به قرن هفده میلادی) و از آلبرت اس. کوچافام درجهت ترسیم نقشه سپاسگزارم. طبق معمول، من بیشتر از همه به دکتر حوری بربیان مدبوغنم که در مورد پیش‌نویس آغازین، نظرات مفیدی را بیان داشت و در بررسی ایده‌های اولیه‌ام و روال منطقی آن‌ها به من کمک کرد. با این حال، تمام کمبودها و نواقص موجود در این پژوهش، بر عهده من می‌باشد.

صبح دیوید اصلانی

مقدمه

در تابستان ۱۰۳۸ق / ۱۶۲۸م کاروانی از مبلغان مذهبی کارملیت^۲ و پدرهای دومینیک به آرامی از صحرایی خطرناک و طولانی که از آلپو^۳ تا بغداد امتداد داشت، عبور کردند و سرانجام به اصفهان، پایتخت صفویه رسیدند^۴. در میان زائران، مبلغان مذهبی، بازرگانان و کالاهای مختلفی که بار شترها بود، شیء عجیب دیگری نیز وجود داشت: یک دستگاه چاپ‌فشاری چوبی با ۳۴۹ حرف چاپی عربی به همراه دو ابزار دیگر برای حروفچینی^۵. (Bloom, 2001: 221) پدر دومینیک در نامه‌ای از بغداد^۶ خاطرنشان کرد که حمل این دستگاه آنقدر طاقت‌فرسا و سنگین بود که «یک شتر بهزحمت آن را جابه‌جا می‌کرده است^۷». (Chick, 1939: 305) با رسیدن این دستگاه به اصفهان در ربيع الثانی / ۱۰۳۸ دسامبر ۱۶۲۸ یا جمادی الاول ۱۳۰۸ / ژانویه ۱۶۲۹، اولین حضور فناوری چاپ بنیادین گوتنبرگ در ایران رقم خورد.

سرنوشت این دستگاه که اولین دستگاه چاپ با حروف عربی بود، هنوز مشخص نیست. هیچ کتابی با آن چاپ نگردید یا اگر هم چاپ شد، نمونه‌ای از آن باقی نمانده است؛ چرا که در هیچ مجموعه‌ای نسخه‌ای وجود ندارد یا اینکه حتی به معرفی آن نپرداخته‌اند. همان‌طور که نیل گرین اشاره کرده است، به‌نظر می‌آید چاپ خط

عربی در ایران، در دوره پساگوتبرگی و عصر صنعتی اوایل قرن نوزدهم میلادی، یا به عبارت دقیق‌تر سال ۱۲۳۳ق / ۱۸۱۸م، با اختراع دستگاه‌های چاپ سبک‌تر و قابل حمل‌تر استانه‌پ^۷ به وجود آمد و مدت کوتاهی بعد از آن، به کشورهای اسلامی دیگر نیز رسید. با توجه به پیدایش فرهنگ چاپ فارسی-عربی در اواخر قرن نوزدهم میلادی در ایران، وقایع اولیه پیرامون دستگاه چاپ فشاری کارمیلت‌ها توجه چند تن از محققان را جلب نموده است. طبق گفته یکی از پژوهشگران که برای نخستین بار اطلاعاتی از چاپ فشاری سال ۱۰۳۸ق / ۱۶۲۹م بیان داشت، حقیقت این است که کارمیلت‌ها اولین کسانی بودند که چاپ متون شرقی-یا هر نوع متن دیگری-را به ایران وارد کردند. (Chick, 1939: 306)

این مقاله به بررسی تاریخچه کمتر شناخته‌شده نوع دیگری از چاپ فشاری در دوره صفویه می‌پردازد که برخلاف چاپ کارمیلت‌ها، حداقل هشت عنوان کتاب جداگانه در بازه‌های مختلف قرن هفدهم میلادی توسط آن به چاپ رسیده است که به‌وسیله نوعی دستگاه چاپ فشاری دستی و چوبی مربوط به دوره گوتبرگ بود که برای چاپ کتاب‌هایی با حروف ارمنی استفاده می‌شد. این دستگاه در ۱۰۴۵ق / ۱۶۳۶م، در شهرک بازرگانان ارمنی واقع در حومه اصفهان که با عنوان جلفای نو (نوچلفا) شناخته می‌شود، ساخته شد. برای کسانی که با تاریخچه ممتاز بازرگانی این منطقه آشنایی دارند، جای شگفتی نمی‌گذارد که در محلی که از سوی بازرگانان ابریشم احداث و کانون اصلی شبکه‌ای جهانی از پایگاه‌های تجاری ارمنی بود، دستگاه چاپ ساخته شده باشد.

مدت کوتاهی بعد از تأسیس این محله در ۱۰۱۳ق / ۱۶۰۵م که به‌دبیل آوارگی خصوصت آمیز و کوچ ساکنان آن اتفاق افتاده بود، بازرگانان سایر مناطق نسبتاً دور، شبکه سرزنده‌ای از جوامع بازرگانی ایجاد نمودند که بسیاری از شهرهای بندری مهم دنیا از لندن، آمستردام و کادیس در کرانه دریای اطلس گرفته تا نیز، لیورنو، مارسی و جنوآ در دریای مدیترانه و نیز سورات، مادراس، کلکته، کانتون و مانیل در اقیانوس هند و اقیانوس اطلس را دربر می‌گرفت. همان‌طور که در ادامه اشاره خواهد

شد، این «ارمنی‌های بندری» یکی از متصدیان اصلی شکل‌گیری اولیه چاپ در دوران مدرن نخستین (پیش از انقلاب استانه‌پ در قرن نوزدهم میلادی) بودند، چنان‌که چاپ متن‌عربی برای اولین‌بار در این زمان آغاز و تا حدودی رشد یافت.
 (Aslanian, 2012; Aslanian, 2013; Aslanian, 2014)

آنان به دلایل متعدد و از طریق روش‌های مختلف که خلاصه آن در ادامه ذکر می‌شود، از چاپگرهای ارمنی که بیشترشان از ادبیان رده‌بالای کلیساي ارمنستان بودند، حمایت کردند. رابطه مستحکم شهرهای بندری، ارمنی‌های بندری و چاپگرها که در پژوهش دیگر آن را به اختصار متأثر از حروف اولیه این سه جریان، Port Armenians, Printers (PPP) Port cities، این نامیده‌ام، نقشی محوری در عملکرد و حتی وجود فرهنگ چاپ ارمنی در دوران مدرن نخستین داشت. با توجه به اینکه جلفای نو در دوره صفویه در قلمرو ایران و از شهرهای بندری مدیترانه‌ای فاصله داشت - که حکم زادگاه اولیه فناوری چاپ را داشتند - این پرسش پیش می‌آید که آیا الگوی بزرگ‌تر PPP (شهرهای بندری، ارمنی‌های بندری، چاپگرها) که تقریباً در هر نمونه دیگری از تشکیلات چاپ ارمنی دوران مدرن نخستین صدق می‌کند، در مورد چاپ ارمنی در کانون اصلی شبکه جلفای نو نیز وجود داشت؟

این مقاله با بررسی محل مشارکت بازارگانان و نقشِ محوری ارتباط شهرهای بندری و جوامع بازارگانی ارمنی در شکل‌گیری چاپ فشاری در جلفا طی قرن هفدهم میلادی، به سؤال دوم پاسخ می‌دهد. با استثنای تأسیس اولیه چاپ فشاری در این محله که توسط خاچاطور کساراتسی^۱ در ۱۶۳۶ق / ۴۵ه تجربه شد و ماهیت آن هنوز مشخص نیست، فکر می‌کنم دو دستگاه چاپ دیگر که بعد از مرگ کساراتسی در این محله برپا شد تا حد زیادی به مساعدت ارمنی‌های بندری ساکن در شهرهای بندری بستگی داشت. این مقاله بعد از ارائه، مرور اجمالی مهمنی بر تأسیس اولیه چاپ فشاری توسط کساراتسی و به دنبال آن توسط شاگردش هوانس جوغایتسی (کترشنتس^۲) در ۱۶۴۶ق / ۵۵ه، به

بازگشایی چاپ فشاری در جلفا تحت سرپرستی استپانوس جوغایتسی^{۱۰} در ۹۷/۱۶۸۶ م می‌پردازد.

در همین رابطه، بعد از بحث مهمی در مورد چاپ فشاری در سال ۹۷/۱۶۸۶ و تعطیلی آن در ۹۴/۱۶۹۳، به معرفی و تحلیل چند نامه‌نگاری منتشرنشده و عمده‌تاً ناشناخته از مجموعه ویژه‌ای از اسناد بازرگانی ارمنی و عمده‌تاً جلفایی پرداخته شده است که در آرشیو ایالتی فلورانس نگهداری می‌شود. این «نامه‌های موهبتی^{۱۱}» از تاریخ ۹۰/۱۶۸۰ م به بعد، به قلم اسقف اعظم، استپانوس واردات^{۱۲}، خطاب به بازرگانان جلفایی ثروتمند (ارمنی‌های بندری) که در ونیز، لیورنو و جنوآ اقامت داشتند، نوشته شده است. او در این نامه‌ها ابتدا از آن‌ها درخواست کرد و سپس دستور داد که تجهیزات فنی، حروف متنوع جدید و کاغذ خریداری و به جلفای نو ارسال کنند تا بتواند دستگاه چاپ فشاری قدیمی را که در ۹۷/۱۶۸۶ م مجددًا راه اندازی کرده بود، ارتقا دهد و آثاری را منتشر نماید.

ادعای من این است که با تحلیل مناسب این اسناد، شواهدی کافی به دست می‌آید تا ارتباط PPP برای چاپ در کانون اصلی شبکه، یعنی جلفای نو، تأیید شود. با این حال، مبنی بر دلایلی که همچنان نامشخص است، بازرگانان در راستای درخواست اسقف اعظم اقدامی نکردند و چاپ فشاری در ۹۴/۱۶۹۳ م تعطیل شد؛ اما در ۹۳/۱۶۷۹ م، زمانی که یک بازرگان جلفایی از جاکارتا واقع در هند شرقی هلنگ^{۱۳}، یک دستگاه چاپ فشاری مدرن به کلیسای این شهر اهدا کرد، مجدد چاپخانه بازگشایی شد. این موضوع کاملاً نشانگر نقش اساسی ارمنی‌های ساکن بندر و شهرهای بندری است؛ چنان‌که اگر کمک‌های آنان ادامه پیدا می‌کرد، چاپ در قرن هفدهم میلادی بی‌شک متوقف نمی‌شد.

قبل از شروع بحث در مورد فرهنگ چاپ جلفای نو در دوره صفوی، در گام اول بهتر است جدا شدن اولیه مسیر چاپ ارمنی و اسلامی مورد بررسی قرار گیرد. ابتدا در این راستا باید اشاره‌ای مختصر به تاریخچه شکل‌گیری فرهنگ چاپ ارمنی

در دوران مدرن داشت و این موضوع را مورد واکاوی قرار داد که چگونه این پدیده عمده‌تاً تحت تأثیر راه‌های دریایی و شهرهای بندری شکل گرفته است. بررسی هرچند مختصر تاریخچه جداسدن مسیر چاپ ارمنی و عربی کمک می‌کند تا توسعه زودهنگام چاپ ارمنی در مقایسه با چاپ خط عربی (خط غالب جهان اسلام)، با توجه به جمعیت بسیار کمتر و قدرت سیاسی ضعیفتر ارمنی‌ها، بهتر درک شود.

